

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“: BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, Al. 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 104-99 i 105-00; LWÓW, Akademicka 11, tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 121, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Fredry 8, tel. 28-57, 28-58; TORUŃ, Pl. Bankowy 2, tel. 12-63; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 6-74, 17-85 i 18-75.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 119. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 marca 1939 r. o zmianie statutu Izby Rzemieślniczej w Płocku.

Poz. 120. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 marca 1939 r. o zmianie statutu Izby Rzemieślniczej w Łodzi.

Poz. 121. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 marca 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa „Zakłady Chemiczne Dębica Spółka Akcyjna”.

Poz. 122. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 marca 1939 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia granic okręgu ochrony górniczej dla zakładu zdrojowego „Solec-Zdrój” w Solcu.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR 19 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 15 MARCA 1939 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 127 — z dnia 10 marca 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Wielką Brytanią, dotyczącego clenia pewnych wyrobów chemicznych.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 128 — Skarbu z dnia 28 lutego 1939 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o zmianie rozporządzenia z dnia 19 sierpnia 1938 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarstwa uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych.

Poz. 129 — Skarbu z dnia 28 lutego 1939 r. o pborze podatku obrotowego w formie ryczałtu na rok podatkowy 1939 od przedsiębiorstw eksploatacji taksówek.

Poz. 130 — Spraw Wewnętrznych z dnia 4 marca 1939 r. w sprawie regulaminu wyborczego da Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

119.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 marca 1939 r.

o zmianie statutu Izby Rzemieślniczej w Płocku.

Na podstawie art. 16 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 638), zarządzam co następuje:

§ 1.

W statucie Izby Rzemieślniczej w Płocku (Monitor Polski z 1934 r. Nr 49, poz. 60 z uwzględnieniem zmiany wymienionej w § 1 pkt. 1) zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1938 r. — M. P. Nr 102, poz. 162), wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„Izba składa się z 25 radców, z których 15 jest wybranych przez rzemieślników, a 10 powołanych przez Ministra Przemysłu i Handlu.”;

2) w § 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„Obwody wyborcze i liczba radców oraz ich zastępców, przypadających z wyborów na każdy obwód, są następujące:

Obwód 1, obejmujący powiaty: gostyniński, płocki, sierpecki, mławski i działdowski — radców 4 i zastępców 4.

Obwód 2, obejmujący powiaty: ciechanowski, przasnyski, makowski, ostrołęcki i łomżyński — radców 2 i zastępców 2.

Obwód 3, obejmujący powiaty: sochaczewski, błoński, grójecki i garwoliński, oraz gminę Irena z powiatu puławskiego — radców 3 i zastępców 3.

Obwód 4, obejmujący powiaty: warszawski, miński, węgrowski i sokołowski — radców 4 i zastępców 4.

Obwód 5, obejmujący powiaty: płoński, pułtuski, radzyński i ostrowski — radców 2 i zastępców 2.”;

3) w § 11 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do prawomocności uchwał izby wymagana jest obecność na zebraniu najmniej 15 radców izby.”.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia zawarte w § 1 w pkt. 2), 3) i 4) zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1938 r. (Monitor Polski Nr 102, poz. 162).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.

—oOo—

120.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 marca 1939 r.

o zmianie statutu Izby Rzemieślniczej w Łodzi.

Na podstawie art. 16 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 638), zarządzam co następuje:

§ 1.

Statut Izby Rzemieślniczej w Łodzi (Monitor Polski z 1934 r. Nr 5, poz. 11) obowiązuje ze zmianami następującymi:

1) w § 7 ust. 1 brzmi:

„Izba składa się z 20 radców, z których 12 jest wybranych przez rzemieślników a 8 powołanych przez Ministra Przemysłu i Handlu”;

2) w § 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Obwody wyborcze i liczba radców oraz ich zastępców, przypadających z wyborów na każdy obwód, są następujące:

Obwód 1, obejmujący m. Łódź i powiat łódzki — radców 5 i zastępców 5.

Obwód 2, obejmujący powiaty: piotrkowski, radomszczański, opoczyński i konecki z wyjątkiem gmin miejskich: Skarżysko-Kamienna i Szydłowiec oraz gmin wiejskich: Bliżyn i Szydłowiec — radców 3 i zastępców 3.

Obwód 3, obejmujący powiaty: brzeziński, rawski, skierniewicki — radców 2 i zastępców 2.

Obwód 4, obejmujący powiaty: łęczycki, łowicki i kutnowski — radców 2 i zastępców 2.

Obwód 5, obejmujący powiaty: łaski, sieradzki i wieluński — radców 3 i zastępców 3.”;

3) w § 11 w ust. 1 zdanie pierwsze brzmi:

„Do prawomocności uchwał izby wymagana jest obecność na zebraniu najmniej 12 radców izby.”.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1938 r. (Monitor Polski Nr 99, poz. 154).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.

121.

POSTANOWIENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 6 marca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa „Zakłady Chemiczne Dębica Spółka Akcyjna”.

W myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 36, poz. 329 i z r. 1933 Nr 18, poz. 118) ustala się, że przedsiębiorstwu wytwarzania syntetycznego kauczuku, uruchomionemu w Dębicy przez „Zakłady Chemiczne Dębica” Spółkę Akcyjną z siedzibą w Warszawie, służy prawo do ulg przewidzianych w art. 6 (łącznie z ustępem końcowym) wyżej wskazanego rozporządzenia, w odniesieniu do nakładów wymienionych w zobowiązaniu przedsiębiorstwa z dn. 13 października 1938 r., złożonym zgodnie z art. 1 pkt 2) i 3) tegoż rozporządzenia.

Równocześnie stwierdza się, że prawo do ulg podatkowych, przysługujące przedsiębiorstwu w zakresie art. 6 ustęp końcowy wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, nie obejmuje zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.
Minister Spraw Wojskowych:
(—) Kasprzycki.
Minister Skarbu:
(—) w z. K. Morawski.

122.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 marca 1939 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia granic okręgu ochrony górniczej dla zakładu zdrojowego „Solec-Zdrój” w Solcu.

Na podstawie art. 14 i 16 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 254), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331), zarządzam co następuje:

1) Ustala się okrąg ochrony górniczej dla zakładu zdrojowego „Solec-Zdrój”, znajdującego się w Solcu, województwa kieleckiego, o następujących granicach:

Od punktu 1, leżącego na drodze prowadzącej od osady miejskiej Stopnica do osady miejskiej Nowy Korczyn, w odległości 1 km na południe od wsi Zagórzany i znajdującego się na tej drodze mostku nad strugą, płynącą od wsi Zagajów, granica okręgu ochrony górniczej biegnie na północny zachód w linii prostej do folwarku Zagajów (punkt 2).

Od punktu 2 — folwarku Zagajów granica przebiega dalej w kierunku północno-zachodnim, w linii prostej, do wsi Gadawa, do punktu, leżącego na drodze między osadami miejskimi Stopnica i Wiślica, naprzeciw dworu w Gadawie (punkt 3).

Od punktu 3 granica biegnie południową stroną tejże drogi w kierunku północno-wschodnim aż do miejsca, gdzie odgałęzia się od niej droga, wiodąca przez wieś Szklanów do wsi Suchowola (punkt 4).

Od punktu 4 granica biegnie na wschód drogą wiodącą przez wieś Szklanów do drogi między osadą miejską Stopnica i wsią Solec (punkt 5).

Od punktu 5 granica biegnie w linii prostej w kierunku południowo-wschodnim do punktu 6, leżącego na skrzyżowaniu się pod wsią Wójcza dróg wiodących od wsi Piestrzec i wsi Żółcza (punkt 6).

Od punktu 6 granica przebiega w kierunku południowym drogą wiodącą od wsi Wójcza do wsi Żółcza, do punktu leżącego na południowej stronie drogi między wsiami Swiniary i Biechów (punkt 7).

Od punktu 7 granica przebiega południową stroną ostatniej drogi w kierunku południowo-zachodnim do wsi Swiniary, do miejsca, gdzie odgałęzia się od niej droga, biegnąca w kierunku południowo-wschodnim do rzeczki Strumienia (punkt 8).

Od punktu 8 we wsi Swiniary granica biegnie w kierunku południowo-wschodnim do rzeczki Strumienia, drogą idącą od wsi Swiniary do wsi Trzebica (punkt 9).

Od punktu 9 granica biegnie środkiem rzeczki Strumienia, w kierunku południowo-zachodnim do miejsca, gdzie do tej rzeczki uchodzi struga, płynąca od Rzegocina przez punkt 1 do Strumienia (punkt 10).

Od punktu 10 granica biegnie w linii prostej do punktu wyjściowego 1.

2) W obrębie wyżej zakreszonego okręgu ochrony górniczej nie wolno prowadzić bez zezwolenia właściwej władzy głębokich wiercen dla uzyskania solanki lub wody siarczanej. Głębienie studzien jest dopuszczalne z zastrzeżeniem, że otwór wiertniczy studzienny lub studnia, jeżeli natrafia na wodę mineralną, powinny być zaniechane po uprzednim uszczelnieniu ich item.

3) Natomiast wolno na obszarze tego okręgu prowadzić eksploatację kamienia, gliny, piasku i żwiru za pomocą robót odkrywkowych oraz roboty ziemne dla budowy fundamentów i dla uprawy roli.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Antoni Roman.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

W odpowiedzi na depezę kondolencyjną P. Prezydenta Rzeczypospolitej z powodu zgonu patriarchy Mirona Cristea król Karol II-gi wystosował do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej depezę treści następującej:

„Bardzo wzruszony pięknymi słowami współczucia, które W. E. przesłał mi z powodu zgonu prezesa rady ministrów i patriarchy Rumunii, składam W. E. bardzo serdeczne podziękowanie. (—) Karol“.

—oOo—

Z General. Insp. Sił Zbrojnych.

W dniu wczorajszym Pan Marszałek E. Śmigły-Rydz był obecny na konferencji u P. Wiceprezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu, dotyczącej zagadnień finansowych, związanych z planem inwestycyjnym na rok 1939/40. W konferencji tej wziął udział P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski oraz przedstawiciele odpowiednich działów Ministerstwa Skarbu i instytucji finansowych.

Pan Marszałek E. Śmigły-Rydz interesował się sprawą cywilnego planu inwestycyjnego, jak również potrzebami finansowymi życia gospodarczego prywatnego oraz powiązaniem tych zagadnień z planem inwestycyjnym wojskowym.

Obecni na konferencji udzielili w tym zakresie szeregu wyjaśnień Panu Marszałkowi.

W dniu wczorajszym P. Marszałek Edward Śmigły-Rydz przyjął prezesa Towarzystwa polsko-węgierskiego hr. Szechenyi, który wręczył Panu Marszałkowi książkę p. t. „Dzieje Węgier“ Emeryka Lukinicha.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Rumuński prezes rady ministrów p. Armand Calinescu skierował na ręce P. Prezesa Rady Ministrów F. Sławoja Składkowskiego następującą depezę:

„Proszę W. E. o przyjęcie moich pełnych głębokiego wzruszenia podziękowań za głębokie współczucie, okazane zarówno osobiście, jak i w imieniu Rządu Polskiego w obliczu bolesnej straty, jaka nas dotknęła wskutek zgonu prezesa rady ministrów patriarchy Mirona Cristea. (—) Calinescu“.

W dniu wczorajszym dyrektor biura zadań specjalnych Prezesa Rady Ministrów M. Lepecki przyjął przedstawicieli nowoutworzonego Syndykatu fotoreporterów R. P. w osobach: prezesa zarządu p. Pikiela oraz pp.: Platera i Poddebskiego.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister spraw zagranicznych Rumunii Gafencu przesłał na ręce P. Ministra Spraw Zagranicznych J. Becka następującą depezę:

„Głęboko wzruszony kondolencjami, jakie W. E. zechciał mi przesłać z powodu zgonu J. Świą-

tobliwości patriarchy Mirona Cristea, prezesa rady ministrów, tak wybitnej osobistości, związanej z sojuszem polsko-rumuńskim, proszę W. E. o przyjęcie moich najszczerzych podziękowań. (—) Gafencu“.

• • •

Słowacki minister spraw zagranicznych wystosował do P. Ministra Spraw Zagranicznych Polski depezę treści następującej:

„Minister spraw zagranicznych państwa słowackiego ma zaszczyt zakomunikować, że zgromadzenie narodowe Słowacji, jedyny oficjalny przedstawiciel słowaków, na uroczystym posiedzeniu, odbytym w dniu 14 marca 1939 r. w Bratysławie proklamowało swą niezawisłość i utworzenie państwa słowackiego w obecnych granicach kraju słowackiego. Msgr. dr Józefowi Tiso, prezesowi rady ministrów, powierzono pełnienie funkcji głowy państwa i powierzono teki: wiceprezesa rady ministrów profesorowi uniwersytetu Wojciechowi Tuce, ministra spraw zagranicznych — dr Ferdynandowi Durczanskiemu, ministra spraw wewnętrznych — p. Karolowi Sidorowi, ministra oświecenia publicznego — p. Józefowi Siwakowi, min. obrony narodowej — ppłk. Ferdynandowi Caplosowi, min. komunikacji — p. Juliuszowi Stano, min. finansów — p. Mikulasowi-Prużyńskiemu, min. gospodarki narodowej — p. Gejdzie Medryckiemu, min. sprawiedliwości — p. Gejzie Fritzowi. Minister spraw zagranicznych ma zaszczyt prosić o uznanie utworzonego państwa i o zawiadomienie nas o tym. Bratysława, 14 marca 1939 r. Minister spraw zagranicznych (—) dr Ferdynand Durczanski“.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Polska Agencja Telegraficzna upoważniona jest do ogłoszenia następującego komunikatu urzędowego:

W związku z wypadkami, rozgrywanymi się w Czechosłowacji, zostały wydane zarządzenia, celem wzmocnienia oddziałami wojskowymi granicy między Rzeczypospolitą Polską a Rusią Podkarpacą.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej.

Dziesiąte posiedzenie

z dnia 14 marca 1939 r.

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 10.

Budżet Ministerstwa Sprawiedliwości przedstawił Senatowi sprawozdawca sen. Głowacki: Preliminarz tegoroczny nie odbiega zasadniczo od preliminarzy lat ubiegłych. Podwyżka wydatków o 3½ miliona zł wypływa z przyrostu ludności, zwiększenia obszaru Państwa i zwiększenia liczby spraw.

Sprawozdawca omawia działalność resortu przy porządkowaniu stanu prawnego w państwie, ujednostajnienia prawa prasowego, orzecznictwa, więziennictwa, sądów grodzkich, notariatu itp.

Sprawa lepszego uposażenia materialnego osób zatrudnionych w wymiarze sprawiedliwości nie może być stale traktowana tylko jako postulat teoretyczny. Należy wobec sędziów i prokuratorów naprawić błąd, który zaraz z początku popełniono.

Komisja przyjęła preliminarz tej części budżetu bez zmian oraz proponuje rezolucję w sprawie poddania rewizji zwolnień od opłat sądowych. Przemawiali senatorowie: Fichna, Szelągowska, Hordyński, Lelek, Fudakowski.

Sen. Szelągowska poświęciła swe przemówienie sądom dla nieletnich.

Sen. Fudakowski podnosi zagadnienie rodzinne i niezawisłość sędziów. Sprawę poprawy bytu sędziów zalicza do koniecznych inwestycji państwowych, tak, jak zagadnienie Rożnowa. Wielkie ma znaczenie Rożnow, ale większe — ufundowanie niezawisłości sędziowskiej. (Oklaski).

Po krótkiej odpowiedzi referenta Izba przystąpiła do debaty nad budżetem Min. Przemysłu i Handlu.

P. Marszałek zawiadomił Izbę, że P. Minister Przemysłu i Handlu Roman jest chory i ku swemu głębokiemu żalowi nie będzie mógł wziąć udziału w obradach.

Budżet Min. Przemysłu i Handlu zreferował sen. Kobyłański. Wypowiada pogląd, że w Polsce musimy dążyć do przekształcenia się z państwa rolniczego w państwo przemysłowe. Dopiero uprzemysłowienie Polski pozwoli na intensyfikację kultury rolnej oraz stworzy realne warunki do finansowania reformy rolnej.

Mówca stwierdza, że w naszym przemyśle poważną rolę gra kapitał zagraniczny, który na I.I. 1938 r. wynosił 42,9 proc. Z kolei na drugim miejscu stoi kapitał żydowski. Brak danych unie-

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Wobec wypadków, jakie miały miejsce ostatnio na terenie Lwowa oraz w związku z dochodzeniem prokuratorskim, P. Minister W. R. i O. P. zawiesił działalność stowarzyszenia „Czytelnia akademicka“ w Uniwersytecie Jana Kazimierza, oraz Towarzystwa Bratniej Pomocy Studentów Politechniki Lwowskiej.

—oOo—

Z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Pan Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzeniem z dnia 6 marca rb.:

1) skasował Nadleśnictwo Państwowe Bielsk, położone na obszarze Dyrekcji Lasów Państwowych okręgu białostockiego;

2) obszary tego Nadleśnictwa przydzielił do Nadleśnictw Narewka, Starzyna i Hajnówka;

3) wydzielił z Nadleśnictwa Białowieża leśnictwo Gwoźna i przydzielił je do Nadleśnictwa Czoło;

4) wydzielił oddziały 88, 113, 139, 171 i 202 z Nadleśnictwa Czoło i przydzielił je do Nadleśnictwa Jażwiny.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

W dniu wczorajszym P. Minister Komunikacji J. Ulrych przyjął prezydium zarządu głównego b. wojskowej straży kolejowej w osobach: p. płk. Rauera, inż. Ciechońskiego, inż. Wagnera i Wyszo-mirskiego, którzy wyrazili prośbę wmurowania w gmachu Dworca Głównego tablicy pamiątkowej ku czci kolejarza polskiego, który w czynie zbrojnym w dn. 11 listopada 1918 r. brał udział. Pan Minister Komunikacji wyraził na to zgodę.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

W związku z wypowiedzeniem umowy zbiorowej dla pracowników umysłowych w ciężkim przemyśle na Górnym Śląsku, obradowała w dniu 13 b. m. w Chorzowie komisja pojednawczo-rozjemcza.

Komisja ta wydała orzeczenie, wprowadzające trzyprocentową podwyżkę uposażenia pracowników umysłowych w całym ciężkim przemyśle na Górnym Śląsku, z ważnością od 1 lutego r. b.

możliwia zobrazowanie wielkości tego kapitału. Główna jego rola polega na tym, że stanowi on znaczną większość w handlu hurtowym i detalicznym, w rzemiosle oraz w przemyśle istniejącym poza formą spółek akcyjnych. Dopiero na trzecim miejscu stoi kapitał polski. Problem polskiego handlu w Polsce należy jeszcze ciągle do rzędu postulatów, czekających dopiero należytego rozwiązania.

Sen. Barcikowski wskazuje, że dzisiaj panuje już zrozumienie zarówno w społeczeństwie, jak i w Rządzie dla sprawy unarodowienia i naprawy naszego handlu.

Społeczeństwo żydowskie powinno zrozumieć, że nami kierują wymagania polskiej racji stanu. Społeczeństwo żydowskie w własnym interesie powinno dopomóc Rządowi w dążeniu do rozwiązania problemu emigracji.

Sen. Klarnier jest zdania, że proces unarodowienia winien się odbywać jako wielka programowa praca społeczna i państwowa, z którą nie harmonizuje nienawiść narodowa, ani rasizm, jako zjawiska sprzeczne z psychiką i historią Polski oraz niezgodne z etyką Kościoła rzymsko-katolickiego. Słuszny udział elementu żydowskiego w życiu gospodarczym Polski w skali, jaką obserwujemy w Anglii, we Francji, w krajach skandynawskich, nie będzie w Polsce przez nikogo kwestionowany. Wśród tego kompleksu znajdują się ci, którzy w imię polskiej sprawy pracowali, których szanujemy i zwalczać nie będziemy. Dążąc do wyrównania procentowego stosunku ludności żydowskiej z państwami demokratycznymi, potrafimy przeciwstawić się nienawiści rasowej.

Mówca zapowiada omówienie przy dyskusji nad budżetem Ministerstwa Skarbu sprawy metod polityki gospodarczej, zmierzającej do uprzemysłowienia i unarodowienia życia gospodarczego.

Sen. Śląski, mówiąc o Gdyni, podkreśla zbyt powolne tempo robót.

Dla usprawnienia administracji i dzięki temu usprawnienia naszego handlu zagranicznego należy administrację Gdyni wydzielić z ogólnej administracji państwowej. Należy zapewnić w niej większe wpływy elementowi gospodarczemu. Następnym zagadnieniem ważnym dla handlu zamorskiego jest przeniesienie ośrodków dyspozycji handlu zamorskim do Gdyni. Wskutek scentralizowania ośrodków reglamentacji handlem zagranicznym w Warszawie szereg firm eksporterskich musi utrzymywać specjalne biura w stolicy dla ułatwienia skomplikowanych czynności.